

Rudniška nesreča
Jenkins, Ky. — Dva rudarja je ubilo in en delavec je bil ranjen, ko se je utrgala velika plast škrlja v rudniku South East Coal Co., v Millstone, Ky.*

JANUŠ GOLEC:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih

Tega puščenega v zibelki ... bo treba zavzeti, razbiti ter požgati še to noč. Povelje je bilo oddano od moza do moza z vso naglico. Pohod je prišel mimo Dokležovja na Bakovce. Selo so obkolili napadalec iz dveh strani od severa. Od južne zapira pobeg precej velik potok Moško s svojimi vijugami.

Niti en strel ni padel, ko so planili po polnoči Veržejci nad Bakovce. Krucevske tabornike, kmete, žene in deco je prebudil iz najtrdnjšega spanja šele bojni krik nenadnih napadalcev, prasketanje na vseh koncih vasi podtaknjene ognja, strahoviti lajež psov, ki so se morali nateptati v tej grozni noči iz vseh delov Prekmurja in se zbrati ravno v Bakovcih.

Na smrt prepaleni vaščani so vreli iz gorečih hiš, letali kakor ob pamet po neselju, kjer so jih pobijali brez ozira na spol ter starost pobesneli strelci. Pobeg je bil odrezen od severa, je pač vrelo vse v južni smeri proti potoku. V to krdele nebrečnih iznenadenec so se zaganjali stekli psi, grizeč, česa joč in napadajoč z vso besnostjo vsacega, ki jim je prikrizal pot.

Na vseh koncih obupni klici, lajanje psov, prasket od neba segajočih ognjenih zubljev — iz te zmede je odmevala od klanja in nočnega požara podivjana zahteva strelcev: "Izročite nam Kruca Godrnjo; vrnite nam našo Vido!"

Celi Bakovci so že bili oviti v od plamenov bleščečo meglo dima, da sta planila od glavnega krdele napadalcev dva postavna jezdec in krenila proti nekakemu vlnastemu dvoru, za dober streljač izven sela. Karol Ropoša je rignil kakor razjarjen ogrski vol: "Tamle Franc, je dom pasjega sinu! Nikdo nama ne sme uiti živ!"

Jezdec sta se pognala kar preko plota na glavno in bolj zgrajeno dvorišče. Nikjer žive duše, da bi se postavila v bran. Vse tiho in mirno ... Le po hlevih je mukala živina, krulile svije in iz hiše je bilo čuti vkanje dojenčka. Franc je prižgal plamenico. Pokazala je isti položaj kakor tema. Pretaknila sta vse kote, vdrla v klet. Nikjer človeka — čuvarja tako velikega doma! Niti enega hlapca ter dekle ni bilo na spregled, kaj šele, da bi se bil od kod prikazal tolikanj zaželjeni gospodar s svojimi Kruci! Se enkrat sta prebrskala vse izbe in kleti. Klicala sta Vido in vpila iz polnih grl, da bi sploh priklicala človeško bitje. Od povsod le prazni odjek lastnega glasu, živalsko mukanje iz hlevov in zaripli vek nedolžnega neboljence, čisto za-

Cela četa se je ozrla, izvemši poveljnika. Ob bregu Mure je stal stari cigan Marko Brajdič z velikim medvedom ob strani in se rezal iz polnega grla odhajajočim Veržejcem ...

Pokolj in požig nikakor nista pomirila veržejkega "hauptmana". Neprestano mu je bil pred očmi preko Mure se posmevajoč ciganov obraz, ki je oznanjal zlo ...

Veržejci so rajali, ker so zagodili Krucom prvi čardaš. Ropoša je hodil zamišljen; njegova žena je jokala in tarnala, da se je bilo bati: ob pamet bo radi izgubljene edinke.

Vedno se še ni bil vrnil s pohoda na to stran Mure stari Draš, ki je znal marsikatero pametno v sil.

Trobenčar veržejke strelske družine je bil precej let Andrej ali Draš Husljan. Bil je revna bajtarska para, saj še svojih staršev poznal ni. Bridke življenjske izkušnje so izlesale iz njega dobrega vojaškega trobenčarja in moža, kateri je videl nekaj več nego Mursko polje. Ljubezen do rojstnega Veržaja ga je prignala iz dobre turške službe v Bosni nazaj v domači kraj.

(Dolje prihodnjič)
Pomagajte Ameriki, kupite Victory bonde in žrnake.

1948	NOV.	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

NOVEMBER

20.—Društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ priredi ples v SND na 80. cesti. Melody Pilots orkester.

24.—Carlton's (Carl's Boys) priredi "Thanksgiving Eve Dance" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Igra Lou Trebar.

DECEMBER

11.—The Euclanders "Holiday Hop" v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclidu.

1949

FEBRUAR

5.—Plesna veselica dr. Franc Prešeren št. 17 SDZ v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

VESTI
IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)
PARTIZANSKO POSOJILLO BODO IZPLAČALI. — "Slov. por." poroča 18. septembra, da je vlada sklenila, da bo vendarle izplačala tista posojila, ki so jih partizani na svojo roko vzeli med vojno. Partizanska vlada je namreč med vojno 15. januarja 1943 razpisala posojilo "Narodne osvoboditve." V Sloveniji pa so pobirali posojilo "Svobode." Za prvo so oblikovali 3% obresti, za drugo 5%.

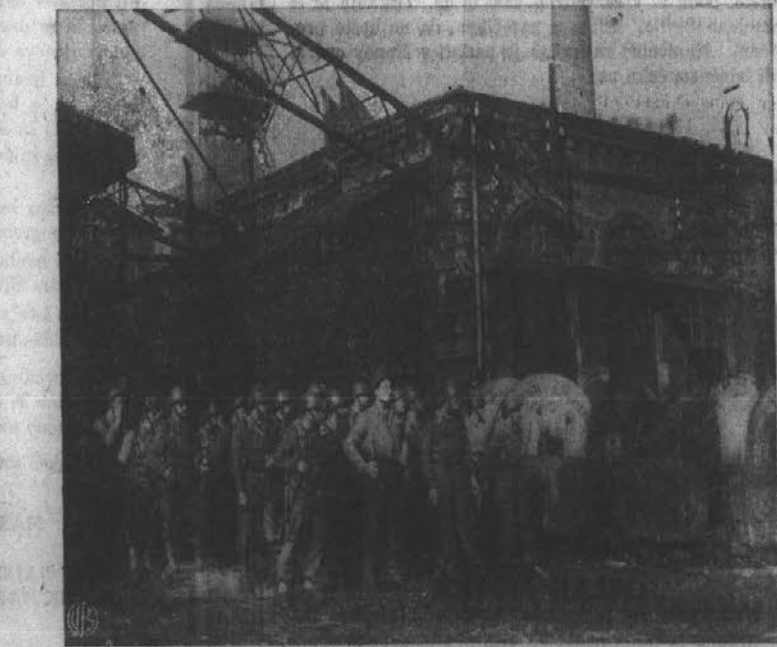
S temi boni so partizani rekvirirali na primer živino. Če so kmetu vzeli kravo, so mu dali tak papir. Partizani so obljubovali, da bodo posojilo vrnila takoj, ko bo dežela osvobodena. Te besede po partizansko niso držali. Ljudje so mnoge teh bonov že izgubili. Še več pa prodali raznim špekulantom, ki so jih dobili za mal denar, kar njih čisto ni več verjel, da bi partizani kaj plačali. Sedaj torej znova obljubljajo to izplačilo. Kmet, ki je prodal tak bon, ne bo ničesar dobil, ker ti boni niso bili izdani na določeno osebo. Špekulant, ki je bon kupil, bo sedaj dobil tisti denar. Ni pa še gotovo koliko, ker so bili boni v Sloveniji izdani v lirah. Morda ima vlada po svojih zaupnikih že večino teh bonov v rokah za malenkostno svoto in jo bo to izplačilo malo stalo. Drugi mislijo, da hoče Tito sedaj, ko ga drži Stalin za vrat, pridobiti zaupanje ljudstva, ki je bilo prej po partizanih ogoljufano. Zdi se, da se je na to malo preporno spomnil. Začetek izplačevanja je obljubljen za 1. januar.

SOCIALISTIČNA VAS. — Glavno glasilo vseh jugoslovanskih komunistov je belgajski list "Borba." Ta je prinesel dolg članek, kjer razlaga, da je cilj komunizma, od katerega ga nobeden ne bo odvrnil, socializirati tudi vas, to je kmete. To se pravi kmete poddržati. Članek se je zdel jugoslovanskim komunistom tako važen, da so ga pri nesli za "Borbo" tudi ostali komunistični listi; tudi v Sloveniji. Članek pravi, da bodo to socializacijo speljali s pomočjo zadruge. Zato je trenutna naloga, da povsod vpeljejo zadruge, ki naj pripravijo pot čistemu socializmu. Tega namena tedaj, da kmeta enkrat poddržijo, ne skrivajo.

ZADRUŽNI DOMOVI ZA SOCIALISTIČNO VAS. — "Slov. poročevalec" je prinesel na to članek, da je prva stopnja tega cilja, namreč socialistične vasi, Zadrugi dom. "V dograjenih zadrugi domovih se bo razvijalo življenje nove socialistične vasi," tako vzklika ta ljubljanski list. Končno dodaja, da je navdušenje, s katerim se ljudje gradijo te domove, dokaz, da se je kmečko ljudstvo odločilo za to novo socialistično pot. — To je seveda grda potvorba resnice. Ljudstvo ni rado gradilo teh domov, ampak, ker je bilo prisiljeno. O kakem navdušenju ni nikjer govora. Svoji cilj, socialistično vas, bodo dosegli komunisti le s silo, kot so to dosegli na Ruskem. Morda pa ne bodo imeli več časa za to.

POPIS KMETIJSKIH STROJEV.

— V Jugoslaviji je država gospodar vsega. Zato tudi hoče vedeti, kaj ima. Tudi kaj ima kmet (država upa da bo to tako enkrat njeno) hoče država vedeti. Zato je izšla državna uredba o popisu kmetijskih strojev in orodja ne bo mogel skriti. Kmetje se bodo morali prijaviti na popis strojev, da je nova uredba o popisu strojev nova past, da kmeta bolj obdavi ali pa ga prisili, da orodje da zadrugi.

Francosko vojsstvo prevzelo premogokope. — Skupina vojakov stoji pri vstopu v premogovnik v St. Etienne premogovnem okrožju v severni Franciji, kjer so premogarji na stavki. Vojsstvo je nastopilo na povelje vlade, da zavaruje premogovnike pred uničenjem. Po izjavi notranjega ministra Jules Moch, so stavkarji nahajali od komunistov zaustavili vsa proizvodnja.

V SIBIRIJO. ZAKAJ NE V AMERIKO? — Pravijo, da so prišli pobirati v neko dalmatinsko vas volno, ki jo mora kmet predpasnik, naglavno ruto in 1 oddati državi. Vsaka taka stvar pa mora biti združena s političnim poukom. Pa je eden pobiralec poučeval kmete, kako slabo je v Ameriki in kako dobro v Rusiji. Potem je povedal, da so tudi v Jugoslaviji še nekateri reakcionarji. Te so v različne ljudske oblasti, da bodo poslali lakote v Sibirijo. Pa se oglasi eden kmetov: "Mi vedno slišimo, da je hudo v Ameriki. Zakaj ne bi reakcionarjev poslali za kazen kar v Ameriko namesto v Sibirijo. Tam bodo prej pomrli od lakote kot v ruski Sibiriji."

Zgodba se je končala, da so neki dan odeljali tega predzrežja kot reakcionarja v splitsko ječo.

KAKO SE ŽIVI V TITOV
JUGOSLAVIJI?

(Nadaljevanje s 1. strani)

stem trgu pa stane meso 150 dinarjev za 1 kg ali skoraj 20 krat več kot pred vojno.

Moški čevlji dobre kakovosti so stali v stari Jugoslaviji okrog 100 dinarjev, sedaj pa stanejo na posebne nabavne karte 500 dinarjev, torej 5 krat več. Nabavne nakaznice za čevlje je bilo težko dobiti in še to samo potom sindikatov. Toda priporočilo od sindikata za nabavo čevljev dobe le odločni pristajalci režima. Ostalo prebivalstvo pa sploh ne dobi nakaznic za čevlje, ampak jih mora kupovati v državnem magacinu v tako zvani prosti prodaji, kjer stane en par moških čevljev 3.500 do 5.000 dinarjev, — torej 35 do 50 krat več kot pred vojno.

Kar se tiče blaga za moške obleke navajam, da je pred vojno stal meter češkega blaga — (kamgarna) 150 dinarjev, sedaj pa stane 14 krat več.

Pred vojno se je dobila zelo lepa moška obleka za 800 dinarjev, sedaj pa stane 2.000 dinarjev, vosti v državnem magacinu 10 tisoč dinarjev. Svilena podloga je stala pred vojno 30 dinarjev, sedaj pa stane 1 meter 400 dinarjev. En zavoj (špula) sukanca je stal poprej 4 dinarjev, sedaj pa stane v državnih trgovinah 100 dinarjev, to je točno 25 krat več.

Žensko blago (kambric), ki je stalo pred vojno 4 dinarje 1 meter, stane sedaj v prosti prodaji v državnih magacinih 300 dinarjev, to je 75 krat več kot pred vojno. Na nabavne nakaznice stane isto blago 50 dinarjev, torej še vedno 12 in polkrat več kot pred vojno. Nakaznice pa dobe zopet samo članice sindikatov in še to po večini tako majhne količine, da so prisiljene večji del blaga kupovati v tako zvani prosti prodaji.

daji. Gospodinje dobivajo na nakaznice tako majhne količine, da si morejo kupiti le kak predpasnik, naglavno ruto in 1 par nogavic na leto. Nogavice, ki so pred vojno stale 20 dinarjev, stanejo sedaj v prosti prodaji 300 dinarjev ali 15 krat več kot pred vojno.

Kaj pa vino?

Vino, ki je stalo pred vojno v gostilni 8 do 10 dinarjev, stane sedaj v državnih gostilnah, ker privatnih več ni, 120 do 150 dinarjev liter, to je vsaj 15 krat več kot pred vojno. Medtem ko mora najtežji delavec plačati domače vino najmanj 120 dinarjev za liter, pa ga Titova vlada prodaja v Švico po — reci mi piši — 15 dinarjev za liter.

Če sedaj upoštevamo, da znaša povprečna mesečna plača kvalificiranega delavca ali uradnika 3.500 do 4.000 dinarjev, je to na oko povprečno dvakrat več kot pred vojno. Dejansko nam pa gori navedene cene neizpodbitno dokazujejo, da so osnovne življenjske potrebe človeka povprečno najmanj 16 krat dražje kot pred vojno in to, če vračunamo vse, kar delavec ali uradnik dobi na nakaznice po znižani ceni. Dejstvo je torej, da je delavec v Titovi Jugoslaviji 8 krat slabše plačan kot v predvojni Jugoslaviji. Vsak dan slišite delavce, ki odkrito pravijo: "V bivši Jugoslaviji sem zaslužil 1 liter vina v eni uri, sedaj pa moram delati osem ur in si komaj lahko kupim en liter vina. Za mast ali 'špeh', ki ga kot delavec nujno rabim, pa moram delati tri dni, to je 24 ur, medtem ko sem pred vojno zaslužil za 1 kg masti v treh urah."

Najbolje plačani delavci:
Črkostavci in železarji

Če dalje upoštevamo, da je črkostavec (litograf) pred vojno zaslužil 100 dinarjev, sedaj pa dobi na mesec ravno tako 4.000 dinarjev, potem veste, da je preje bil gospod, sedaj je pa revež.

Če vzamemo, da je na primer pred vojno v kovinski industriji na Jesenicah delavec dobil na mesec okrog 2.000 dinarjev, sedaj pa dobi 3.500 do 4.000 dinarjev, potem si, če upoštevate sedanje cene, lahko predstavljate, kako težko živi. Pri mesečni plači 2.000 dinarjev pred vojno je porabil približno 500 dinarjev za hrano in stanovanje, za ostalih 1.500 dinarjev se je lahko v istem mesecu pošteno oblekel, si kupil par čevljev in še nekaj perila po vrhu. Sedaj pa mora plačati za boljše obleko 10.000 dinarjev, to se pravi, da mora 2 in pol meseca delati samo za eno boljše moško obleko, za en par čevljev mora delati en mesec, torej skupno tri mesece in pol samo za eno boljše obleko in za en par čevljev. Toda se v tem primeru za hrano in stanovanje, da niti ne govorim še o potrebnem perilu, nič ne ostane. Ni se torej čuditi, da mi je črkostavec nekega časopisa sam dobesedno rekel:

"Naj vrag vzame ves komunizem! Oni na vrhovih žive sedaj boljše kot srednjeveški grofi in baroni, delavec pa mora delati tlako komunistični aristokraciji."

Janez Pokljukar.

P. S. — Na koncu pripomnim še sledeče: Pred vojno se je dobilo za ameriški dolar 50 dinarjev; sedanja Titova vlada tudi menja dolar po istem tečaju. Titove pošne oblasti odpirajo ameriške pakete, ki prihajajo v domovino, vzamejo dolarje ven in dajo v pakete nazaj dinarje po tečaju 50 dinarjev za en dolar. Nato šele izročijo paket. Če torej upoštevate službeni tečaj dinarja napram dolarju, kakor to zahteva in tudi izvaja Titova vlada, potem vidite, da je draginja v Jugoslaviji tudi za ameriške pojme naravnost ogromna.

ZAPRTNICA

Mnogi, ki trpe vlad zaprtice vedo, da posledica tega večkrat vključuje: nervoznost, glavobol, vzdiganje želodca, neprehranost, zruha spanca in apetita, plina in zabasnost. Mogoče ste že poskusili mnoge druge zmesi v raznih upih — sedaj si nabavite steklenico dolgočasno dokazano formale, Trinerjevo Grenko VINO. Za od leta 1887, je ta dobra poznana zdravstveno pripravljena zmes iz naravnih korenin, zelišč in cvetja, srečno odbija zaprtico in pomaga nje simptomom. Nabavite si še danes steklenico tega preskusnega Trinerjevega odvajala za vas. (Opomba: ako vam ni mogoče dobiti Trinerjevega vina v vaši bližnji prodajalni, tedaj pošljite \$1.50 z naslovom vašega prodajalca na naslov: Jos. Triner Corp., 4035 W. Fillmore, Chicago, in vaša 18 oz. velika steklenica, vam bo odposlana poštino pristo).

Trinerjevo
Grenko VINO
DELO DOBIJO

ženske

za

čiščenje

De'lo od 3:30 zj. do popoldne 46 ur na teden.
Dobra plača od ure.

Halle Bros. Co.

(228)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Radi boleznih se prodaja hiša za eno družino. Za nadaljna pojasnila vprašajte na 1051 E. 62. St.

(225)

Stanovanje iščejo

Tri odrasle osebe iščejo primerno stanovanje. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče na 1051 E. 62. St.

ix

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 1 družino, 9 sob, cena \$8.500. Treba je urediti zapuščino. Nahaja se na 5810 Dibble Ave. Pokličite EN 5062.

(226)

DENARNE IN DRUGE
POSILJATVE ZA
STARI KRAJTvrška KOLLANDER
naznanja:

- DA: pošilja denar v Jugoslavijo, Trst, Italijo in v vse druge države. Vsaka pošiljatev je jamčena;
- DA: prodaja zabojke za pošiljanje blaga ali živih v staro domovino;
- DA: prevzema zavitke od tukajšnjih rojakov in iste točno odpremlja na naslovnik;
- DA: sprejema naročila za moko in druge že pripravljene zavitke za Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo in Nemčijo;
- DA: prodaja karte za potovanja v stari kraj in od tam sem;
- DA: prodaja AMERICAN EXPRESS Travel čke in denarne nakaznice za uporabo v naših državah;
- DA: opravlja Notarske posle.

KADAR torej rabite postrežbe v gori navedenih slučajih, se obrnite na zanesljivo in dobro znano tvrdko:

AUGUST KOLLANDER
v SLOVENSKEM NARODNEM
DOMU

6419 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio

Rojaki v Kanadi tudi lahko pošljejo denarna in druga naročila potom naše tvrdke.

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

DO YOU GET
VITAMINS?

Of course you do. Every body does. But do you get ENOUGH? The question is, do you get ENOUGH? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body with the quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

One One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule at your drug store.

MADE IN CANADA, U.S.A.

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIČ

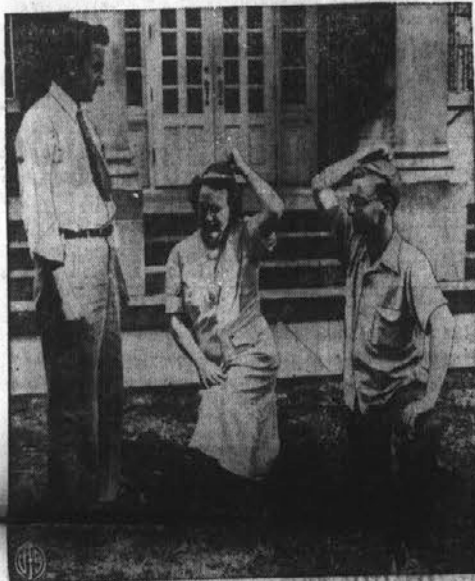
PRVO POGLAVJE

Na Kresinju se je razcevala po-
mlad

Na železniški postaji Blače je stopil iz vlaka študent.

Nič se ne obotavlja, nič ne o-
zira, če ga kdo čaka, temveč na-
glo zanese svoj kovček iz posta-
je. Mimogrede pokima znancem,
ne da bi se spuščal z njimi v po-
govor, ter nemudoma krene na
pot proti Kresnemu brdu.Kdo je ta študent in kam gre?
To je Poljančev Vid. Iz šole
prihaja, iz Ljubljane, in gre
domov na velike šolske počitni-
ce. Je brhek dečko osemnaj-
stih let, suhoten, vitek in dokaj
visok za svoja leta. Prožno sto-
pa, z neko lahkoto nese kovček,
dasi se mora le premagovati, da
ga teža ne zanese na stran, ali
mu noga ne klecne. Noče, da
bi se ljudje, ki se ozirajo za
njim, smejali, češ kako bo prin-
sel svojo prtljago tako daleč in
tako visoko. Gotovo je sin rev-
nih staršev; doma nimajo voli-
čev, morda ne premorejo niti
vprežnih krav, kaj šele konj,
da bi ga prišli čakati. Morda
je vrh tega še bolezen v hiši—
in kdo naj gre zdoma? — Ne,
Poljančev študent ni sin rev-
nega bajtarja. Seveda: če bi
bil reven, bi ne študiral v me-
stu, marveč bi pohajal doma
za črdo kot poganjač ter bi
se vadij za črednika. Poljan-
čev študent je sin trdne kme-
tije, kjer premorejo krave, vo-
le in konje, a se vendar mučidomači so brčasi zakopani v
delo, zato ni nikogar, ki bi u-
tegnil na postajo dve uri da-
leč. Sami konji pa ne more-
jo na tako pot, zdijali bi —
in koleselj bi zdrknul po str-
mini.Na vrhu prvega klanca,
tam, kjer se pričena gozd, je
Vid spustil prtljago na tla ter
sedel nanjo, kajti bil je že ze-
lo zasopel. Zda se je snel z
glave klobuk, da se mu je usl-
načelo študentovski šop tem-
noplavih las. Slekli si je
suknjič, si odpel za vratom
srajco ter spravil samozave-
nico v žep. Bil je nekam po-
klapan in ozlovoljen. Morda
spričo vročih klanecv in prtl-
ljage? Ne, spričo tega naj-
manj. Čemu pa torej? Prej-
šnja leta je pisal, kdaj pride.
Vedno so ga prišli čakati z vo-
zom na postajo. Ponavadi jeprišel oče, včasih hlapec, vča-
sih kar oba z obema konjema.
To pot ni Vid nič pisal, kdaj
pride, zato seveda ni nihče
prišel na postajo in tako jo
fant tihoten kreše v klanec
Kresnega brda. Ne spričo po-
hlevnosti ali zato, da bi pri-
hranil domačim trud, ko imajo
že tako dovolj dela, ne, nekaj
dr drugega je vzrok njegovi re-
vi. V šoli je namreč ujel dvoj-
kō. . . Da, dvojko nese v žepu
in to je huje, kot bi mu žebelj
predrl skozi podplat in se mu
zadrl v peto. Da, to je tisto,
padel je in zato pač ne more
vrisikati proti domu. Prekleta
kemija, ta mu je dala hudiča!
Ta mu je zagrenila veselje za
šolo ter mu pregnala vse viso-
ke nade za gospodsko življenje.Vrhu drugega klanca znova
počiva. Brezbrižno se ozira
okrog po gozdu in si briše pot
z obraza. Misli mu begajo na-
zaj proti Ljubljani, ki mu je
bila tako ljuba in draga, a mu
je kar čez noč vsa njena mi-
kavnost zbledela, kakor bi ne-
kdo vse belo z blatom ometal.
Z bridkostjo v srcu misli Vid
na svoje sošolce in sošolke iz
šeste. Na dobrega Troho, na
živahnega Boltarja, neugnane-
ga Čelustro, sanjavega Bizelja,
domišljavega Bohinca, ideal-
nega, pohlevnega Travnja; da-
lje na lepo sentimentalno Mi-
leno ter na drzno, jezično E-
mo. Vsako leto so se poslovi-
li, kakor se vrlim dijakom
spodobi ob koncu šolskega le-ta, ko se razlopi. . .
je pa Vid kar po francosko po-
slovil. Le s Čelustro, ki je tu-
di padel, sta nekam krenila,
na vso jezo in žalost podrla
cel liter vina, tako, kakor bi
goltala same grenke pilule.
nato sta si stisnila roko. Vid
je pobral svoje stvari ter od-
rinil iz mesta. Zda se je vsega
konec, šolo je obesil na klin;
s to rečjo se ne mara več uk-
varjati. Naj se zgodi, kar ho-
če. Če ga doma zastran tega
zavržejo, bo za hlapca ali pa
naj mu izplačajo doto in poj-
de po svetu.Vid zadene kovček na ramo
in rine počasi v tretji klanec.
Naproti mu priropeče težak
voz tramov. Dva močna voda-
ga z vso silo zadržujeta, da ne
zbozni po strmini, a voznik
visi zadaj na zavori. Vse se
ziblje, škrt, zveni in ropočepo skalni poti, da se zemlja
tresce pod neznansko težo. Vid
se umakne s poti in spozna
voznika: kmet Anžon s Kresi-
nja pelje trame na železnico.
Kmet se dvigne od zavor, spozna
študenta in mu prijaz-
no zakliče: "O, Vid, Bog daj!"
"Bog daj, Anžonov oče!"
prikima fant. "Peljete v Bla-
če?""Da, v Blače. Greš domov?"
Več ne utegne vprašati, ker
voz ga vleče naprej. O, kako
rad bi ustavil, če bi mogel, da
bi fanta še kaj pretipal. Vid
ve, kako so Anžonov oče ra-
dovedni, in je močno zadovo-
ljen, da je tako poceni prešel
mimo. Kako naj se izmotava,
kako naj govori, če ga dvojka
žuli?Ko počiva nad četrtim klan-
cem, prideta mimo dva goz-
darja s sekuro na rami: kmet
Jakopin in njegov hlapec. Brž
nagovori zgovorni sosed štu-
denta: "Lej, lej, Poljančev
Vid!""Bog daj, Jakopinov oče!"
odvrne fant."Kaj pa delaš tu za božji
dan? Kako da niso prišli z
vozom pote,""Ah, čemu?" otrese fant in
vstane, da bi čimprej odjad-
ral."Kar tu spravi v grm to
reč, ti bova midva drevi od-
nesla domov.""O, hvala, bom že sam ne-
sel, saj ni težko.""Zda se boš spočil, kaj?
Boš mar do jeseni doma, ka-
li? Potlej pa zopet nazaj. E,
Vid, lepo življenje imaš, na-
zadnje boš pa še gospod! Prav
je tako, kaj bi se ubijal po teh
pozabljenih hribih. Večkrat
sem že dejal: čast Bogu, da
bo vsaj eden z naših hribov
postal gospod! Tvoj oče je
kaj pametno napravil, sem de-
jal, da te je dal v šole; to bo
v čast hiši, vsej vasi in vsem
našim hribom. Le dobro se od-
počij! Morda boš tudi kaj de-
lal, takole za kratek čas; pre-
več pa ne smeš, da ne dobiš
žuljev, hehehe. Veš, žulji se
gospodu ne spodobijo, hehe-
he."S prijaznim nasmehom so
šli narazen. Vid je bil vesel,
da je mož kar sam govoril in
ni pustil njega do besede. I,
dan? Kako da niso prišli z
vozom pote,"

tak hribovski možak pove. Tu

Družina na univerzi. — Alois Dacek (Levi) opeljava
svojo soprogo in sina kot je običaj na Carthage kolegiju.
Alois, mornariški veterani, študira medicino, njegova so-
proga študira ekonomijo in sin Jim, star 17 let, pa je pri-
šel prvo leto na kolegiju.Baragove Knjige za leto 1949
so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih
in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratko-
časje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le
omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste pre-
pozni. Naročnino za knjige je poslati v Money order,
ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo
garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-
njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

ni nobenega dvoma, ne sme bi-
ti nikakega ugovora. Zato je
najbolje, da molčiš, poslušaj
in prikimaš, če ne, se Jakopi-
novemu očetu močno zameriš.
Jakopinov oče dobro vedo,
da se prične jeseni zopet šola,
čeprav sami niso nikoli v šolo
hodili. Tudi vedo, da so po-čitnice zato, da se dijak odpo-
čije od težkega truda. Ni mu
treba nič delati, glavno je,
da je doma in da mu dobro
strežejo, kajti že s svojo nav-
zočnostjo sladi domačim živ-
ljenju in jim daje najlepših
upov. Da, Jakopinov oče s
Kresinja so moder mož.Neusmiljeni kresinjski klan-
ci! V sedmi klanec že rine
Vid, a še ni videti vrha. V os-
mem klanecu mu klecajo kole-
na, utrujen je, da bi skoro o-
magal; šele v devetem klanecu
se prične redčiti gozdno goš-
čavje, bliža se vrh.
(Dalje prihodnjik)

DISTRIBUTOR — Paul Watral
FINEST BEVERAGE DISTRIBUTORS
Cleveland, Ohio Phone EN 2003

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom,
prijateljem in znancem, da je nemila smrt vzela iz naše srede našega
dragega soproga in dobrega očeta

Matt Haffner

ki je po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti mirno
v Gospodu zaspal dne 9. oktobra 1948 v starosti 63 let. Pokojni je
bil doma iz vasi Dornike pri Smledniku na Gorenjskem.Pogreb se je vršil dne 11. oktobra iz Joe Želetovega pogrebne
zavoda v cerkev Marije Vnebovzete in po sveti maši zadušnici smo ga
položili na zemeljskemu počitku na Kalvarijo pokopališče.Na tem mestu se želimo prav prisrčno zahvaliti Rev. Ozimeku za
opravljeno pogrebno sveto mašo in druge cerkvene obrede. Lepa
hvala Msgr. Hribarju za tako lep govor. Enako lepa hvala Rev. Cim-
permanu za obiske v njegovi bolezni in podelitev svetih zakramentov.Iskrena hvala vsem številnim prijateljem, ki so pokojnemu v zad-
nji pozdrav okrasili krsto s tako krasnimi venc. Enako lepa hvala
vsem, ki so darovali za svete maše, da se bodo brale za mir in blag
pokoj njegove duše.Lepa hvala vsem onim, ki so ga prišli kropiti in se posloviti od
njega, ko je ležal na mrtvaškem odru. Lepa hvala članom društva
št. 5 SNPJ in SMZ št. 3, kakor tudi vsem drugim, ki so se udeležili
svete maše in pogreba, ter ga tako spremili na njegovi zadnji poti do
groba.Prisrčna hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile na razpo-
lago pri pogrebu brezplačno.Lepa hvala sosedom, ki so nam na en ali drug način kaj poma-
gali ter nam bili v toliko pomoč in tolažbo v teh žalostnih dneh.Lepa hvala Joe Žele in Sinovi pogrebne zavodu za tako vljud-
no postrežbo, pomoč in tako lepo urejeni pogreb.Ti, predragi soprog in ljubljani oče, sedaj ob Tvojem svežem
grobu srčno Ti želimo, telo Tvoje mirno v grobu naj počiva, duša pa
plačilo večno uživa.

Žalujoči ostali:

MARGARET HAFFNER, soproga
MARGARET NAINIGER, PAULINE PULAR in
FRANCES KASUNIČ, hčereJOHN NAINIGER, GEORGE PULAR in RUDY KASUNIČ, zetje
FRANK HAFFNER, brat FRANCES VALETICH, sestra

4 vnuki in več drugih sorodnikov

Cleveland, Ohio, 15. novembra 1948.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najboljše šele pride